

Bruxelles, den 5. december 2025
(OR. en)

16230/25

ECOFIN 1660
UEM 614
EIB
ECB

NOTE

fra: Generalsekretariatet for Rådet
til: De Faste Repræsentanternes Komité/Rådet

Vedr.: Specifikationer for gennemførelsen af stabilitets- og vækstpagten
(adfærdskodeks)

Hermed følger til delegationerne specifikationerne for gennemførelsen af stabilitets- og vækstpagten (også kendt som adfærdskodeksen).

Specifikationer for gennemførelsen af stabilitets- og vækstpagten

Contents

INDLEDNING	3
1. Den enkeltstående operationelle indikator – definitionen af nettoudgiftsindikatoren.....	6
2. Vurderingen af reformer og investeringer i de mellemfristede planer	10
3. Kontrolkontoens funktion.....	16
4. Revision af de mellemfristede planer	20
5. Den korrigerende del – underskudsprocedurens funktion og vurderingen af virkningsfulde foranstaltninger	23

INDLEDNING

Denne udtalelse erstatter udtalelsen fra Det Økonomiske og Finansielle Udvalg (EFC) af 15. maj 2017 om specifikationer for gennemførelsen af stabilitets- og vækstpagten samt om stabilitets- og konvergensprogrammernes indhold og format. Denne nye udtalelse blev vedtaget af Det Økonomiske og Finansielle Udvalg den 1. december 2025.

Stabilitets- og vækstpagten trådte fuldt ud i kraft den 1. januar 1999 og består af en regelbaseret ramme med både forebyggende og korrigerende elementer. Den bestod oprindeligt af Rådets forordning (EF) nr. 1466/97 af 7. juli 1997 om styrkelse af overvågningen af budgetstillinger samt overvågning og samordning af økonomiske politikker, Rådets forordning (EF) nr. 1467/97 om fremskyndelse og afklaring af gennemførelsen af proceduren i forbindelse med uforholdsmæssigt store underskud og resolutionen af 17. juni 1997 om stabilitets- og vækstpagten.

Den 27. juni 2005 blev forordning (EF) nr. 1466/97 og (EF) nr. 1467/97 ændret ved forordning (EF) nr. 1055/05 og (EF) nr. 1056/05. Den 16. november 2011 og den 8. november 2011 blev forordning (EF) nr. 1466/97 og (EF) nr. 1467/97 yderligere ændret ved Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1175/2011 og Rådets forordning (EU) nr. 1177/2011 og suppleret af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1173/2011, som gav stabilitets- og vækstpagten effektive håndhævelsesmekanismer for medlemsstaterne i euroområdet. Den 8. november 2011 vedtog Rådet også direktiv 2011/85/EU om krav til medlemsstaternes budgetmæssige rammer, der ikke i sig selv er en del af stabilitets- og vækstpagten, men som er afgørende for at nå dens mål.

Den 29. april 2024 blev forordning (EF) nr. 1466/97 ophævet ved forordning (EU) 2024/1263¹, som indførte en betydelig reform af rammen for effektiv samordning af de økonomiske politikker og budgetovervågning. Inden for den nye ramme for økonomisk styring er den multilaterale overvågning baseret på mellemfristede planer for finans- og strukturpolitiske tiltag, der udarbejdes af medlemsstaterne. Forordning (EU) 2024/1263 fastlægger de nærmere regler vedrørende indholdet, forelæggelsen, vurderingen, godkendelsen og overvågningen af planerne for at fremme sunde og holdbare offentlige finanser samt bæredygtig og inklusiv vækst og modstandsdygtighed gennem reformer og investeringer, herunder af den type, der bidrager til Unionens fælles prioriteter, og forhindre, at der opstår uforholdsmæssigt store offentlige underskud. Den 29. april 2024 ændrede forordning (EU) 2024/1264 forordning (EF) nr. 1467/97 for at tilpasse gennemførelsen af proceduren i forbindelse med uforholdsmæssigt store underskud til den nye ramme for økonomisk styring. Samme dag vedtog Rådet desuden direktiv (EU) 2024/1265 om ændring af direktiv 2011/85/EU om krav til medlemsstaternes budgetmæssige rammer. Som krævet i forordning (EU) 2024/1263 udsendte Kommissionen en meddelelse², der giver vejledning til medlemsstaterne om oplysningskrav i forbindelse med de mellemfristede planer for finans- og strukturpolitiske tiltag og de årlige statusrapporter.

Lovgivningen indeholder allerede detaljerede bestemmelser og specifikationer for at sikre gennemførelsen af den nye ramme for økonomisk styring. I denne udtalelse undgås således overlapninger med aspekter, der allerede er kodificeret i forordningerne, og der gives kun præciseringer af de elementer, hvor yderligere specificering blev anset for nødvendig. Denne udtalelse kan ajourføres yderligere i fremtiden, hvis der under gennemførelsen af rammen opstår behov for videre præcisering af flere elementer.

¹ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2024/1263 af 29. april 2024 om effektiv samordning af de økonomiske politikker og om multilateral budgetovervågning samt om ophævelse af Rådets forordning (EF) nr. 1466/97 (EUT L, 2024/1263, 30.4.2024 <https://eur-lex.europa.eu/eli/reg/2024/1263/oj/dan>).

² Vejledning til medlemsstaterne om oplysningskrav i forbindelse med de mellemfristede planer for finans- og strukturpolitiske tiltag og de årlige statusrapporter (EUT C/2024/3975 <https://eur-lex.europa.eu/legal-content/EN/TXT/PDF/?uri=CELEX:52024XC03975>).

Medlemsstaterne, Kommissionen og Rådet er fast besluttet på at leve op til deres respektive ansvar og anvende traktaten og stabilitets- og vækstpagten effektivt og rettidigt. Eftersom effektiviteten af den gensidige støtte og det indbyrdes pres er en integrerende del af stabilitets- og vækstpagten, forventes det desuden, at Rådet og Kommissionen begrundet og offentliggør deres holdninger og afgørelser i alle relevante faser af proceduren i stabilitets- og vækstpagten, herunder ved hjælp af en økonomisk dialog med Europa-Parlamentet, hvor det er relevant. Det forventes, at Rådet som hovedregel følger Kommissionens henstillinger og forslag og i modsat fald fremkommer med en offentlig redegørelse for sin holdning. Medlemsstaterne forventes at følge Rådets retningslinjer og henstilling(er), navnlig i forbindelse med udarbejdelsen af deres budgetter, og på passende vis inddrage de nationale parlamenter i EU-procedurerne under hensyntagen til de nationale parlamentariske og budgetmæssige procedurer.

1. DEN ENKELTSTÅENDE OPERATIONELLE INDIKATOR – DEFINITIONEN AF NETTOUDGIFTSINDIKATOREN

Inden for Unionens ramme for økonomisk styring anvendes der en enkeltstående operationel indikator forankret i gældsholdbarhed til at gennemføre den årlige finanspolitiske overvågning for hver medlemsstat. Denne indikator er baseret på nationalt finansierede primære nettoudgifter. I dette kapitel i adfærdskodeksen forklares definitionen af primære nettoudgifter, og hvordan nettoudgiftsaggregatet beregnes i praksis, samt hvilke datakilder der anvendes. Der redegøres også for gennemførelsen af de generelle bestemmelser vedrørende udgifter til medfinansiering af programmer finansieret af Unionen, og det forklares, hvorfor der er behov for at fastsætte et basisår i de mellemfristede planer for finans- og strukturpolitiske tiltag.

Nettoudgiftskursen og nettoudgiftsaggregatet

Ved nettoudgiftskurs forstås den flerårige udvikling i en medlemsstats nettoudgifter.

Nettoudgiftskurserne for referencekurserne og for de mellemfristede planer for finans- og strukturpolitiske tiltag fastsættes i form af årlige og kumulative vækstrater for de nominelle nettoudgifter. De maksimale flerårige vækstrater for nettoudgifterne, som bør opfylde kravene i forordning (EU) 2024/1263, vedtages i en henstilling fra Rådet. Det er vigtigt at bemærke, at medlemsstaterne i overensstemmelse med princippet om en enkeltstående operationel indikator vil blive vurderet i forhold til de vækstrater for nettoudgifter, der er fastsat i henstillingen om godkendelse af planen under den forebyggende del eller i henstillingen i henhold til artikel 126, stk. 7, i TEUF under den korrigerende del af rammen for økonomisk styring.

Som beskrevet i artikel 2 i forordning (EU) 2024/1263 defineres nettoudgiftsaggregatet som offentlige udgifter, eksklusive renteudgifter, diskretionære foranstaltninger på indtægtsiden (DRM'er), udgifter til EU-programmer, der fuldt ud modsvares af indtægter fra EU-midler, nationale udgifter til medfinansiering af programmer finansieret af Unionen, konjunkturbestemte elementer af udgifter til arbejdsløshedsunderstøttelse samt engangsforanstaltninger og andre midlertidige foranstaltninger.

De elementer i nettoudgiftsaggregatet, der anvendes efterfølgende til at vurdere overholdelsen i forbindelse med gennemførelsen af rammen for økonomisk styring, kommer fra flere kilder. For de samlede udgifter, renteudgifter og udgifter, der fuldt ud modsvares af EU-midler, anvendes endelige budgetdata valideret af Eurostat. Med henblik på at identificere og registrere virkningen af de finanspolitiske foranstaltninger, herunder diskretionære foranstaltninger på indtægtssiden og engangsindtægter og -udgifter, vil Kommissionen opretholde den nuværende etablerede ramme og samtidig fortsat sikre en gennemsigtig dialog med medlemsstaterne om forskelle i skønnene over virkningen af foranstaltningerne.³ Konjunkturbestemte elementer i arbejdsløshedsudgifterne beregnes af Kommissionen på grundlag af data fra Eurostat ved hjælp af en på forhånd aftalt metode⁴ i overensstemmelse med allerede eksisterende regler. Den konjunkturbestemte arbejdsløshedsprocent beregnes som forskellen mellem den samlede arbejdsløshedsprocent og den arbejdsløshedsprocent, som ikke får lønningerne til at stige (NAWRU, anslået efter EUCAM). De konjunkturbestemte elementer i arbejdsløshedsudgifterne beregnes derefter som en forholdsmæssig andel af de samlede udgifter til arbejdsløshedsunderstøttelse (formål 10.5 i COFOG) som valideret og offentliggjort af Eurostat.

³ Som beskrevet i rapporten *Report on Public Finances in EMU 2024*, "The Definition and Quantification of Fiscal Policy Measures", s. 61-71.

⁴ Konjunkturbestemte elementer i arbejdsløshedsudgifterne (UE_t^c) beregnes fortsat som følger:

$$UE_t^c = UE_t \frac{u_t - NAWRU_t}{u_t}$$

hvor UE_t betegner de samlede udgifter til arbejdsløshed, u_t er arbejdsløshedsprocenten, og NAWRU er den strukturelle arbejdsløshedsprocent, ved hvilken løninflationen ikke stiger. Hvis de samlede udgifter til arbejdsløshed ikke foreligger for et bestemt år, anslås de som følger:

$$UE_t = \left(\frac{UE_{t-1}}{N_{t-1}} \right) \cdot N_t$$

hvor $\frac{UE_{t-1}}{N_{t-1}}$ repræsenterer de seneste tilgængelige oplysninger om arbejdsløshedsunderstøttelse pr. person, og N_t er antallet af ledige.

Udgifter til medfinansiering af programmer, der finansieres af Unionen

Den nationale medfinansiering af programmer, der finansieres af Unionen, vedrører de EU-fonde, for hvilke den tilhørende forordning indeholder et krav om national medfinansiering, der indebærer nationale offentlige udgifter som opført i nationalregnskaberne.⁵

Eurostat har indført et rapporteringssystem for nationale medfinansieringsbidrag. Den første rapporteringsrunde fandt sted i forbindelse med den finanspolitiske indberetning i oktober 2024, og der rapporteres nye og ajourførte data i løbet af hver forårs- og efterårsrunde af den finanspolitiske indberetning⁶.

Den nationale medfinansiering fra den private sektor er ikke relevant for udelukkelsen fra nettoudgiftsindikatoren. Størrelsen af den nationale medfinansiering, der er relevant med henblik på fratækning af beløbene i nettoudgiftsaggregatet, er baseret på endelige data, der skal offentliggøres og valideres af Eurostat. De begrænses til de nationale medfinansieringsforpligtelser, der er fastsat i de relevante aftaler mellem medlemsstaterne og EU-institutionerne.

⁵ Disse fonde omfatter Den Europæiske Fond for Regionaludvikling, Den Europæiske Socialfond Plus, Samhørighedsfonden, Fonden for Retfærdig Omstilling, Den Europæiske Hav-, Fiskeri- og Akvakulturfond, andre fonde under forordningen om fælles bestemmelser såsom Asyl-, Migrations- og Integrationsfonden, Fonden for Intern Sikkerhed, instrumentet for finansiel støtte til grænseforvaltning og visumpolitik, Connecting Europe-faciliteten samt Den Europæiske Landbrugsfond for Udvikling af Landdistrikterne. Denne liste over fonde kan blive ajourført efter vedtagelsen af nye flerårige finansielle rammer.

⁶ Inden rammen for indsamling og fremlæggelse af sådanne data blev fastlagt, var det muligt for medlemsstaterne at benytte sig af skøn (baseret på minimumskravene i de relevante forordninger).

Definition af et basisår

For at fastsætte nettoudgiftskursen for planens periode bør vækstraterne bestemmes med reference til de senest tilgængelige endelige data. I de fleste tilfælde er dette året før (T-1) forelæggelsen af den mellemfristede plan (T). Hvis der forelægges en plan i begyndelsen af et år (f.eks. mellem januar og marts i år T), før Eurostat og de nationale statistiske kontorer har offentliggjort endelige data for det foregående år (T-1), skal de kumulative vækstrater imidlertid bestemmes med reference til niveauet i år T-2, og dette år skal fungere som basisår. Hvis nyere endelige data bliver tilgængelige i løbet af planens vurderingsfase, bør der tages hensyn til disse i henstillingen om godkendelse af planen. Væksten i nettoudgifterne siden basisåret indarbejdes i Rådets henstilling gennem de kumulative vækstrater for de primære nettoudgifter fra planens første år.

2. VURDERINGEN AF REFORMER OG INVESTERINGER I DE MELLEMFRISTEDE PLANER

I overensstemmelse med forordning (EU) 2024/1263 gælder det for alle medlemsstater, at en national mellemfristet plan for finans- og strukturpolitiske tiltag bør indeholde en redegørelse for, hvordan medlemsstaten vil sikre, at gennemførelsen af reformer og investeringer reagerer på de vigtigste udfordringer, der er identificeret inden for rammerne af det europæiske semester, og hvordan den vil håndtere Unionens fælles prioriteter. I forordning (EU) 2024/1263 fastsættes det også, at alle medlemsstater i den årlige statusrapport bør rapportere om gennemførelsen af de bredere reformer og investeringer inden for rammerne af det europæiske semester.

I dette kapitel mindes der om de generelle principper, der ligger til grund for oplysningskravene og rapporteringen i forbindelse med reformer og investeringer i planerne, herunder for så vidt angår den vurdering, som Kommissionen foretager.

Nationale mellemfristede planer for finans- og strukturpolitiske tiltag: oplysningskrav i forbindelse med reformer og investeringer

Krav i forbindelse med alle planer

En national mellemfristet plan for finans- og strukturpolitiske tiltag bør indeholde en redegørelse for, hvordan medlemsstaten vil sikre gennemførelsen af relevante reformer og investeringer med henblik på bæredygtig og inklusiv vækst og modstandsdygtighed. Den bør fastsætte reformer og investeringer, som reagerer på de vigtigste udfordringer, der er identificeret inden for rammerne af det europæiske semester, navnlig i de landespecifikke henstillinger.

I det omfang det er relevant for gennemførelsen af den mellemfristede plan for finans- og strukturpolitiske tiltag, bør planen omfatte virkningen af de reformer og investeringer, som den pågældende medlemsstat allerede har gennemført, med særlig vægt på indvirkningen på finanspolitisk holdbarhed på grundlag af solid og datadrevet økonomisk dokumentation. Planen bør også indeholde en beskrivelse af, hvordan medlemsstaten vil håndtere Unionens fælles prioriteter. For at sikre nationalt ejerskab står det medlemsstaterne frit for at fastlægge den nøjagtige udformning og detaljeringsgrad af deres planer. Når medlemsstaterne fremlægger oplysninger om reformer og investeringer, bør de sikre konsekvens ved at anvende de relevante tabeller⁷ til at sammenfatte reformerne og investeringerne.

Krav i forbindelse med planer med en forlængelse

Planer med en forlængelse bør angive et sæt af vigtige reformer og investeringer, der ligger til grund for en forlængelse af tilpasningsperioden.

Det sæt af reformer og investeringer, der ligger til grund for en forlængelse af tilpasningsperioden, bør på grundlag af troværdige og forsigtige antagelser indebære en forbedring af potentialet til vækst og modstandsdygtighed i økonomien, støtte finanspolitisk holdbarhed, understøtte Unionens fælles prioriteter, efterkomme relevante landespecifikke henstillinger og opretholde det planlagte overordnede niveau af nationalt finansierede offentlige investeringer⁸ i løbet af den periode, der er omfattet af planen, så det er mindst lige så højt som det gennemsnitlige niveau i de fire år, der går forud for forelæggelsen af planen. Desuden bør hver af de reformer og investeringer, der ligger til grund for en forlængelse, være tilstrækkeligt detaljerede, frontloadede, tidsbundne og verificerbare til, at Kommissionen har mulighed for at vurdere dem, hver reform bør gennemføres inden for den periode, der er omfattet af den nationale plan, og der bør opnås betydelig fremgang i gennemførelsen af hver investering ved udgangen af tilpasningsperioden.

Beskrivelsen af reform- og investeringstilsagnene bør være klar og, hvor det er relevant, omfatte indikatorer, der gør det muligt at vurdere og overvåge deres gennemførelse. Valget af indikatorer bør muliggøre overvågning og rapportering, samtidig med at uforholdsmæssigt store administrative byrder undgås, hvor det er muligt.

⁷ Tabel 8 og 9 i Kommissionens vejledning fra 2024.

⁸ Defineret som den offentlige sektors faste bruttoinvesteringer, eksklusive faste bruttoinvesteringer finansieret af tilskud fra EU-institutionerne.

Planen bør indeholde oplysninger om den forventede virkning af de reformer og investeringer, der ligger til grund for forlængelsen af tilpasningsperioden. Virkningen af det sæt af reformer og investeringer, der ligger til grund for en forlængelse af tilpasningsperioden, på potentialet til vækst og modstandsdygtighed og på den finanspolitiske holdbarhed bør kvantificeres, hvor det er muligt, med en klar beskrivelse af de anvendte antagelser og metoder. Både den direkte og den indirekte finanspolitiske virkning af sættet af reformer og investeringer kan kvantificeres i planen.

Evalueringen af dets virkning foretages på niveauet for den samlede pakke af foranstaltninger, der er truffet.

Medlemsstaterne opfordres til, hvor det er muligt, at udvikle robuste metoder til at vurdere virkningen af reformer og investeringer. Medlemsstaterne opfordres også til at udveksle god praksis i Rådets relevante forberedende organer for at sikre en sammenhængende forståelse af virkningen af ensartede foranstaltninger på tværs af medlemsstaterne, samtidig med at det nationale ejerskab bevares.

Kommissionens vurdering

For alle planer undersøger Kommissionen, om disse planer indeholder en redegørelse for, hvordan den pågældende medlemsstat vil sikre gennemførelsen af reformer og investeringer, i overensstemmelse med artikel 16 i forordning (EU) 2024/1263. Kommissionens vurdering vil være baseret på kriterierne i forordningen og følge princippet om gennemsigtighed og ligebehandling, samtidig med at det nationale ejerskab respekteres.

For planer med en forlængelse af tilpasningsperioden vurderer Kommissionen, om det sæt af reform- og investeringstilsagn, der ligger til grund for en forlængelse af tilpasningsperioden, i almindelighed samlet set opfylder kriterierne i artikel 14, stk. 2, i forordning (EU) 2024/1263. Med henblik herpå vil Kommissionen vurdere troværdigheden af medlemsstatens vurdering af virkningerne, herunder de anvendte antagelser og metoder, og hvorvidt de har en positiv virkning på vækst, modstandsdygtighed og finanspolitisk holdbarhed.

Medlemsstaternes kvantitative skøn vil enten blive vurderet med hensyn til deres troværdighed i forhold til stiliseret dokumentation i den økonomiske litteratur eller, hvor sådanne foreligger, og det er relevant, Kommissionens egne kvantitative skøn. Kommissionens troværdighedsvurdering af virkningen af reformer og investeringer, som medlemsstaten har fremlagt, herunder den finanspolitiske virkning af reformer og investeringer, der er fremlagt i planen, bør følge princippet om gennemsigtighed.

Kriterierne i artikel 14, stk. 2, for reformer og investeringer, der ligger til grund for en forlængelse af tilpasningskursen, vil blive vurderet i forhold til det fuldstændige sæt af reform- og investeringstilsagn og behøver ikke at blive opfyldt for hvert enkelt tilsagn.

Årlig statusrapport: rapportering om status for gennemførelsen af reformer og investeringer

Rapporteringskravene for de årlige statusrapporter er fastsat i artikel 21 i forordning (EU) 2024/1263 (og yderligere præciseret i Kommissionens meddelelse). Det står medlemsstaterne frit for at fastlægge den nøjagtige udformning og detaljeringsgrad af de årlige statusrapporter, forudsat at rapporterne indeholder de oplysninger, der kræves i henhold til forordningen, i overensstemmelse med vejledningen i meddelelsen.

Der bør ikke i de årlige statusrapporter foretages revision af de centrale politiske tilsagn i de mellemfristede planer. Rapporterne er grundlæggende bagudskuende administrative og faktuelle dokumenter, men medlemsstaterne kan også anvende dem til at bebude nye relevante politiske initiativer, navnlig strukturreformer og investeringer.

Rapporteringen bør fokusere på de områder, hvor der er truffet nye politiske foranstaltninger siden forelæggelsen af den seneste årlige statusrapport, således at dobbeltrapportering undgås. I tilfælde af forsinkelser, tilpasninger eller manglende gennemførelse bør der i rapporten også redegøres for de primære årsager, og for hvordan medlemsstaten har til hensigt ved hjælp af reformerne og investeringerne at nå de mål, der skal opfyldes.

Alle medlemsstater bør rapportere om den makroøkonomiske og eksterne udvikling i planens gennemførelsesperiode ved hjælp af den senest tilgængelige prognose samt budgetfremskrivninger og de diskretionære foranstaltninger på indtægtsiden og engangsforanstaltninger, der har bidraget til budgetresultaterne og -fremskrivningerne.

Der bør i den årlige statusrapport rapporteres om gennemførelsen af politiske foranstaltninger, der bidrager til efterlevelsen af de landespecifikke henstillinger og opfyldelsen af Unionens fælles prioriteter, navnlig reformerne og investeringerne i den mellemfristede plan. For medlemsstater med en forlænget tilpasningsperiode på op til syv år bør der i den årlige statusrapport specifikt rapporteres om gennemførelsen af de reform- og investeringstilsagn, der ligger til grund for forlængelsen, jf. Rådets henstilling.

Rapporteringen om gennemførelsen af de landespecifikke henstillinger vil være baseret på oplysninger, der er indberettet på CeSaR-plattformen, for at begrænse overlapninger og administrative byrder. Desuden skal der i den årlige statusrapport medtages centrale elementer i reaktionen på landespecifikke henstillinger og relevante detaljer.

For de berørte medlemsstater bør der i den årlige statusrapport også rapporteres om de fremskridt, der er gjort med at rette op på ubalancer i henhold til proceduren i forbindelse med makroøkonomiske ubalancer, navnlig hvis medlemsstaten er omfattet af en procedure i forbindelse med uforholdsmæssigt store ubalancer.

Overvågning af gennemførelsen af reformer og investeringer

Kommissionen overvåger gennemførelsen af de nationale mellemfristede planer for finans- og strukturpolitiske tiltag og navnlig nettoudgiftskursen som fastsat af Rådet og de reformer og investeringer, der ligger til grund for forlængelsen af tilpasningsperioden. Kommissionen anvender de oplysninger, som medlemsstaterne har givet i deres årlige statusrapporter, sammen med andre relevante oplysninger.

Hvis det på grundlag af en vurdering fra Kommissionen af de nationale mellemfristede planer for finans- og strukturpolitiske tiltag, de årlige statusrapporter og den socioøkonomiske situation i medlemsstaterne viser sig nødvendigt, retter Rådet på grundlag af henstillinger fra Kommissionen henstillinger til medlemsstaterne med henblik på at sikre en korrekt gennemførelse af planen.

Såfremt en medlemsstat er blevet indrømmet en forlængelse af tilpasningsperioden, men ikke på tilfredsstillende vis opfylder det sæt af reform- og investeringstilsagn, der ligger til grund for forlængelsen, kan Rådet på grundlag af en henstilling fra Kommissionen fremsætte en henstilling om en revideret nettoudgiftskurs med en kortere tilpasningsperiode, medmindre der er objektive omstændigheder, som forhindrer gennemførelse inden for den oprindelige frist.

3. KONTROLKONTOENS FUNKTION

I artikel 22 i forordning (EU) 2024/1263 fastsættes hovedprincipperne for kontrolkontoens funktion i stabilitets- og vækstpagten. Dette kapitel i adfærdskodeksen indeholder flere oplysninger om beregningen af kontrolkontosaldiene og deres konsekvenser for den finanspolitiske overvågning.

Den årlige og den akkumulerede saldo på kontrolkontoen beregnes af Kommissionen på grundlag af endelige data og offentliggøres.⁹ Kommissionen beregner den årlige saldo på kontrolkontoen ved at sammenligne de konstaterede og anbefalede årlige vækstrater for nettoudgiftsaggregatet, og den deraf følgende årlige forskel (i national valuta) udtrykkes som en procentdel af BNP.¹⁰ Når den konstaterede vækst i nettoudgifterne i et givet år ligger over (under) den anbefalede nettoudgiftsvækst, registreres dette som en debetpost (kreditpost) på den pågældende kontrolkonto. Den kumulative saldo på kontrolkontoen i et bestemt år beregnes som summen af de årlige saldi (i national valuta) udtrykt som en procentdel af det pågældende års BNP.¹¹

Som forklaret i kapitlet om nettoudgiftsindikatoren er basisåret for den anbefalede nettoudgiftskurs det sidste år, for hvilket der foreligger endelige data på det tidspunkt, hvor Rådet godkender planens nettoudgiftskurs. Den kumulative saldo på kontrolkontoen omfatter afvigelsen for hvert år siden basisåret i henstillingen. Hvis den kumulative tærskel overskrides, og denne overskridelse skyldes, at nettoudgiftskursen er bestemt med reference til basisåret, vil dette blive undersøgt som led i analysen af de relevante forhold i rapporten i henhold til artikel 126, stk. 3, i TEUF.

⁹ Kontrolkontosaldiene som beregnet i år T kan kun vise årene til T-1, da kontrolkontoen kun kan beregnes på grundlag af endelige data. Den fuldstændige oversigt over alle år, som fremgår af tabel 1, vil således først foreligge i foråret T+5.

¹⁰ Den årlige saldo udtrykkes som en procentdel af det endelige BNP for det pågældende år.

¹¹ Den nationale undtagelsesklausul i artikel 26 i forordning (EU) 2024/1263, der er aktiveret som følge af stigninger i forsvarsudgifterne i årene 2025-2028, er blevet operationaliseret ved, at der er indført en udbygget kontrolkonto, som kun indeholder en kumulativ saldo for at registrere opadgående afvigelser fra den anbefalede udgiftskurs, som ikke er omfattet af klausulens bestemmelserne.

Overskridelser af de årlige og/eller kumulative tærskler for kontrolkontoen (svarende til henholdsvis 0,3 % og 0,6 % af BNP) baseret på endelige data vil føre til udarbejdelse af en rapport i henhold til artikel 126, stk. 3, i TEUF, når den procentdel, som den offentlige gæld udgør af BNP, overstiger referenceværdien på 60 % af BNP, og når budgetstillingen ikke er tæt på balance eller i overskud. Budgetstillingen anses for at være tæt på balance, hvis det samlede offentlige underskud ikke overstiger 0,5 % af BNP. Hvis der udarbejdes en sådan rapport på grundlag af en overskridelse af den årlige tærskel, vil den kumulative saldo på kontrolkontoen blive betragtet på symmetrisk vis som et relevant forhold blandt andre relevante forhold. Hvis de endelige data viser, at de årlige og/eller kumulative tærskler for kontrolkontoen er overskredet, men den offentlige gældskvote forbliver under 60 % af BNP, registreres afvigelsen på kontrolkontoen, men den fungerer som et orienterende instrument (og indebærer ikke udarbejdelse af en rapport i henhold til artikel 126, stk. 3, i TEUF).

Revisioner af endelige data i efterfølgende år vil ikke efterfølgende ændre afgørelser om overvågning, der er truffet i tidligere år. Samtidig kan revisioner påvirke den kumulative saldo. Når revisionerne bidrager til en overskridelse af den kumulative tærskel for kontrolkontoen i de efterfølgende år, vil Kommissionen tage hensyn til virkningen og arten af revisionen i rapporten i henhold til artikel 126, stk. 3, i TEUF.

Efter en henstilling fra Rådet om fastsættelse af en ny nettoudgiftskurs nulstilles den kumulative saldo på kontrolkontoen. Kontrolkontoen for den oprindelige plan vil stadig blive vurderet, når der foreligger endelige data for det sidste relevante år af den pågældende plan. Med andre ord vil den kumulative saldo på kontrolkontoen ved afslutningen af hver plan ikke blive overført til kontrolkontoen under den næste henstilling. Saldiene på kontrolkontoen vedrørende det sidste år i den gamle mellemfristede plan (dvs. i overgangsåret mellem den pågældende plan og den nye plan) beregnes, når de endelige data for det pågældende år foreligger. Formålet er at undgå perioder uden overvågning, da den gamle plan vurderes frem til dens afslutning.

Trin i beregningen af de årlige og kumulative saldi

Tabel 1 indeholder et illustrativt eksempel på beregningen af de årlige og kumulative saldi på kontrolkontoen for den første udgave af de mellemfristede planer. Dette eksempel tager udgangspunkt i en medlemsstat med en anbefalet årlig vækstrate for nettoudgifterne på 2 % og både opadgående og nedadgående årlige afvigelser op til T+4. Beregningen af den årlige saldo følger en række trin:

Første trin er at beregne det årlige niveau for nettoudgiftsaggregatet, inden der tages hensyn til DRM'er. Denne beregning følger definitionen af aggregatet i artikel 2, nr. 2), i forordning (EU) 2024/1263, som trækker post 2 til 6 (renteudgifter, konjunkturbestemte arbejdsløshedsudgifter, EU-finansierede udgifter, national medfinansiering af EU-programmer, engangsforanstaltninger osv.) fra de samlede udgifter (post 1). Dette giver nettoudgiftsniveauet i national valuta før DRM'er (post 7).

Andet trin består i at beregne den årlige ændring i nettoudgifter, der ikke udlignes af DRM'er (post 10). Den årlige ændring i nettoudgifter efter DRM'er (i national valuta, post 10) beregnes som ændringen i nettoudgifter før DRM'er (post 8) minus den årlige gradvis stigende virkning af DRM'er (post 9)¹².

Disse årlige niveauændringer, der er beregnet i post 10, konverteres derefter til de konstaterede vækstrater for nettoudgifterne (post 11) og sammenlignes med de anbefalede vækstrater for nettoudgifterne (post 12), jf. Rådets henstilling.

Forskellen mellem disse to vækstrater (post 11 minus post 12) multipliceres med niveauet for det foregående års nettoudgiftsaggregat, før der tages hensyn til den årlige gradvis stigende virkning af DRM'er (post 7), hvorved den årlige forskel i national valuta (post 13) udtrykkes.

¹² DRM'er indberettes af medlemsstaterne udtrykt som deres årlige gradvis stigende virkning i modsætning til de poster, der fratrækkes i første trin, og som udtrykkes som (årlige) størrelser. Derfor bør DRM'er, eftersom de indberettes som ændringer i indtægterne, trækkes fra ændringerne i (netto-)udgifterne. I eksemplet i tabel 1 udgør DRM'erne indtægtsstigninger i T+1 og T+2 (post 9), hvilket giver medlemsstaten mere råderum til at øge udgifterne i de pågældende år.

Endelig udtrykkes den årlige saldo på kontrolkontoen som en procentdel af BNP (post 16). Med henblik herpå er den årlige saldo lig med den årlige forskel (post 13) divideret med det nominelle BNP-niveau (post 15).

Den kumulative saldo på kontrolkontoen i national valuta (post 14) er lig med det foregående års kumulative saldo (post 14T-1) plus indeværende års årlige saldo (post 13). Den kumulative saldo på kontrolkontoen udtrykt som en procentdel af BNP (post 17) er derefter lig med den kumulative saldo (post 14) divideret med indeværende års nominelle BNP-niveau (post 15).

Tabel 1: Illustrativt eksempel på kontrolkontoberegninger for alle år af de første planer

Beregninger		T-1	T	T+1	T+2	T+3	T+4	
		2023	2024	2025	2026	2027	2028	
Konstaterede nettoudgifter								
1.	Samlede udgifter	<i>mia. NAC</i>	40,0	40,6	41,5	42,5	43,6	44,5
2.	Renteudgifter	<i>mia. NAC</i>	3,0	3,1	3,2	3,4	3,4	3,3
3.	Konjunkturbestemte arbejdsløshedsudgifter	<i>mia. NAC</i>	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0
4.	EU-finansierede udgifter	<i>mia. NAC</i>	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0
5.	National medfinansiering af EU-programmer	<i>mia. NAC</i>	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0
6.	Udgifter til engangsforanstaltninger (niveauer, ekskl. EU-finansierede)	<i>mia. NAC</i>	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0
7.	Nettoudgifter før DRM'er (1-2-3-4-5-6)	<i>mia. NAC</i>	37,0	37,5	38,3	39,1	40,2	41,2
8.	Ændring i nettoudgifter før DRM'er ($\Delta 7$)	<i>mia. NAC</i>		0,5	0,8	0,8	1,1	1,0
9.	DRM (årlig gradvis stigende virkning, ekskl. engangsforanstaltninger)	<i>mia. NAC</i>		0,0	0,1	0,2	0,0	0,0
10.	Årlig ændring i nettoudgifter efter DRM'er (8-9)	<i>mia. NAC</i>		0,5	0,7	0,6	1,1	1,0
Årlige og akkumulerede forskelle								
11.	Konstateret vækst i nettoudgifter (10 (T) / 7 (T-1))	Ændring i %		1,4	1,8	1,7	2,7	2,4
12.	Anbefalet vækst i nettoudgifter*	Ændring i %		2,0	2,0	2,0	2,0	2,0
13.	Årlig forskel ((11-12) x 7 (T-1))	<i>mia. NAC</i>		-0,2	-0,1	-0,1	0,3	0,2
14.	Akkumuleret forskel (kumulativ fra 13)	<i>mia. NAC</i>		-0,2	-0,3	-0,4	-0,1	0,0
15.	Nominelt BNP	<i>mia. NAC</i>	100	103	106	109	113	116

* Vækstraten for år T er ikke en anbefaling, men danner grundlaget, da det seneste år med endelige data ved fastsættelsen af nettoudgiftskursen er år T-1.

Kontrolkonto		T-1	T	T+1	T+2	T+3	T+4
		2023	2024	2025	2026	2027	2028
16.	Årlig saldo (13 / 15)	% af BNP		-0,05	-0,12	0,25	0,14
17.	Akkumuleret saldo (14 / 15)**	% af BNP		-0,28	-0,39	-0,13	0,02

** Den akkumulerede saldo (17) er summen af de årlige saldi i national valuta (kumulativ forskel, 14) divideret med det nominelle BNP for det sidste år (15). Den akkumulerede saldo omfatter enhver afvigelse for 2024.

4. REVISION AF DE MELLEMFRISTEDE PLANER

I dette afsnit beskrives de generelle principper for revision af de mellemfristede planer.

Tilfælde af revision

Forordning (EU) 2024/1263 indeholder fire mulige tilfælde, hvor planen kan være genstand for revision:

1. Rådet finder, at den plan, som medlemsstaten har forelagt, ikke kan vurderes positivt på grundlag af de kriterier, der er fastsat i forordning (EU) 2024/1263 (artikel 18). I så fald henstiller Rådet på grundlag af en henstilling fra Kommissionen, at den pågældende medlemsstat forelægger en revideret national mellemfristet plan for finans- og strukturpolitiske tiltag.
2. Medlemsstaten bliver omfattet af proceduren i forbindelse med uforholdsmæssigt store ubalancer (artikel 31, stk. 2) i overensstemmelse med artikel 7, stk. 2, i forordning (EU) nr. 1176/2011. I så fald forelægger medlemsstaten en revideret national mellemfristet plan for finans- og strukturpolitiske tiltag i overensstemmelse med forordningens artikel 15.
3. Der er objektive omstændigheder, der forhindrer gennemførelsen af den oprindelige plan (artikel 15, stk. 1). Efter forelæggelsen af den reviderede plan bør den pågældende medlemsstat underrette Rådet og Kommissionen om, at der foreligger objektive omstændigheder. Sådanne objektive omstændigheder bør vurderes af Kommissionen og begrundes i henstillingen om den reviderede plan.
4. En nyudnævnt regering kan forelægge en revideret plan (artikel 15, stk. 2). Ved nyudnævnt regering forstås dannelsen af en ny regering enten efter et valg eller nationale forfatningsmæssige procedurer.

Flere gentagne revisioner af planer bør undgås, da de vil underminere den tilgang med planlægning på mellemlang sigt, der er fastsat i forordningen. Endvidere kan nævnes følgende oplysninger om ordningerne for revisioner:

Procedurer for reviderede planer

I tilfælde af en revision af planen som beskrevet i tilfælde 1 ovenfor følger proceduren artikel 18 og 19 i forordning (EU) 2024/1263. I de øvrige tilfælde skal medlemsstaterne gennemgå alle trinnene i forordningen, der ender med Rådets godkendelse af planen, medmindre der er tale om mindre revisioner (se nedenfor).

Inden der gives forudgående vejledning om en revideret plan, kan medlemsstaten anmode om en teknisk udveksling med Kommissionen. Efter at der er givet forudgående vejledning, vil den tekniske dialog finde sted mellem Kommissionen og medlemsstaten som normalt i henhold til artikel 12 forud for forelæggelsen af den reviderede plan.

Den reviderede plan skal opfylde de samme krav som dem, der er fastsat i forordning (EU) 2024/1263, herunder kravene vedrørende de reform- og investeringstilsagn, der ligger til grund for forlængelsen af tilpasningsperioden, hvis medlemsstaten anmoder herom som led i sin reviderede plan (det sæt af reformer og investeringer, der ligger til grund for forlængelsen, kan være forskelligt fra det oprindelige sæt). Medlemsstaterne kan anmode om en forlængelse af tilpasningsperioden i den reviderede plan, uanset om den oprindelige plan omfattede en sådan forlængelse. Den reviderede plan vil blive vurderet af Kommissionen og godkendt af Rådet efter de samme kriterier og proceduremæssige trin, som det var tilfældet med den oprindelige plan.

Hvis medlemsstaten har anmodet om at revidere den oprindelige plan på grund af objektive omstændigheder, der forhindrer gennemførelsen af den oprindelige plan, eller i tilfælde af en procedure i forbindelse med uforholdsmæssigt store ubalancer, vil der ved en evaluering af en eventuel fortsat anvendelse af en eksisterende forlængelse af tilpasningsperioden blive taget hensyn til fremskridtene med gennemførelsen af det sæt af reform- og investeringstilsagn, der ligger til grund for forlængelsen i henhold til den oprindelige plan. Ved denne vurdering vil der blive taget hensyn til virkningen af de objektive omstændigheder, der begrundet revisionen af planen, på gennemførelsen af visse reformer og investeringer.

I tilfælde af mindre revisioner af reform- og investeringstilsagnene, hvor det ikke er nødvendigt med ny forudgående vejledning, en fuldt revideret vurdering fra Kommissionen og en fuldt revideret henstilling fra Rådet, kan de proceduremæssige trin strømlines.

Rådets godkendelse af en ny nettoudgiftskurs vil føre til en justering af kontrolkontoen under den forebyggende del, mens kontrolkontoen i den oprindelige plan fortsat vil være gyldig med henblik på efterfølgende vurderinger af de år, der ikke er omfattet af den årlige vækstrate for nettoudgifterne i den nye henstilling.

Samspil mellem proceduren i forbindelse med uforholdsmæssigt store underskud og revisionen af planen

Med hensyn til samspillet mellem planen og underskudsproceduren kan der fremhæves et par tilfælde og generelle principper, der skal følges:

- Hvis en medlemsstat bliver omfattet af en underskudsprocedure i løbet af gennemførelsen af planen, erstatter den korrigerende kurs, der er fastsat i henstillingen i henhold til artikel 126, stk. 7, i TEUF, den kurs, som Rådet har fastsat i sin godkendelse af planen. For planer med en forlænget tilpasningsperiode forbliver de reform- og investeringstilsagn, der ligger til grund for forlængelsen, gyldige under underskudsproceduren.
- Hvis en medlemsstat, der allerede er omfattet af en underskudsprocedure, forelægger en revideret plan for de år, som er omfattet af underskudsproceduren, bør den nettoudgiftskurs, der er fastsat i den reviderede plan, være i overensstemmelse med den korrigerende kurs fastsat i henstillingen i henhold til artikel 126, stk. 7, i TEUF, jf. artikel 6, litra d), i forordning (EU) 2024/1263.
- Hvis underskudsproceduren indeholdt en anden kurs end den oprindelige plan, og underskudsproceduren ophæves i planens løbetid, kan det måske ikke lade sig gøre at vende tilbage til kursen i den oprindelige plan efter underskudsproceduren. Dette kan muliggøre en revision af planen i overensstemmelse med artikel 15, stk. 1, i forordning (EU) 2024/1263. I andre tilfælde vil medlemsstaten fortsat følge nettoudgiftskursen i planens resterende år, f.eks. når planen selv indeholdt en forventning om en korrektion af underskuddet under referenceværdien i planens løbetid, og nettoudgiftskursen i planen falder sammen med den korrigerende kurs, indtil det uforholdsmæssigt store underskud er korrigeret. Planen kan også revideres i tilfælde af en tidlig ophævelse af underskudsproceduren på de samme betingelser.

5. DEN KORRIGERENDE DEL – UNDERSKUDSPROCEDURENS FUNKTION OG VURDERINGEN AF VIRKNINGSFULDE FORANSTALTNINGER

Bestemmelserne om undgåelse af uforholdsmæssigt store offentlige underskud og gennemførelse af underskudsproceduren er fastsat i artikel 126 i TEUF og i forordning (EF) nr. 1467/97 som ændret ved Rådets forordning (EF) nr. 1056/2005, (EU) nr. 1177/2011 og (EU) 2024/1264.

I det følgende gives der nærmere oplysninger om de supplerende specifikationer for underskudsprocedurens praktiske funktion i henhold til den reviderede ramme for økonomisk styring og vurderingen af virkningsfulde foranstaltninger:

Indledning af underskudsproceduren

I forordning (EF) nr. 1467/97 skelnes der mellem underskudsprocedurer, der indledes på grundlag af underskudskriteriet, og underskudsprocedurer, der indledes på grundlag af gældskriteriet. Hvorvidt en underskudsprocedure er underskudsbaseret eller gældsbaseret, vil således afhænge af den udløsende faktor, der fører til indledningen af proceduren, og vil forblive uændret, når underskudsproceduren er indledt. Der kan også indledes en underskudsprocedure på grundlag af begge kriterier.

Underskudsproceduren på grundlag af underskudskriteriet som fastsat i forordning (EF) nr. 1467/97 forbliver grundlæggende uændret efter reformen i 2024 af rammen for økonomisk styring.

Hvis en medlemsstat ikke opfylder kravene i forbindelse med et af eller begge disse kriterier, udarbejder Kommissionen en rapport i henhold til artikel 126, stk. 3, i TEUF. Af artikel 2, stk. 3, i forordning (EF) nr. 1467/97 fremgår det, at Kommissionen tager behørigt og udtrykkeligt hensyn til alle andre forhold, som efter den pågældende medlemsstats opfattelse er relevante for at kunne foretage en samlet vurdering af overholdelsen af underskuds- og gældskriteriet, og som medlemsstaten har forelagt Rådet og Kommissionen. Selv om det ikke er nævnt i forordning (EF) nr. 1467/97, kan disse i overensstemmelse med opfyldelsen af Unionens fælles prioriteter bl.a. omfatte enhver betydelig stigning i forsvarsudgifterne. På mellemlang sigt bør stigningen i forsvarsudgifterne dog af hensyn til den finanspolitiske holdbarhed finansieres ved omprioritering inden for de nationale budgetter.

Henstillingen om korrektion af uforholdsmæssigt store underskud

Generelle bestemmelser

Når der indledes en underskudsprocedure, skal der i Rådets henstilling, som fremsættes i overensstemmelse med artikel 126, stk. 7, i TEUF, for medlemsstaten angives en korrigerende nettoudgiftskurs, som sikrer, at det offentlige underskud forbliver eller bringes og fastholdes under referenceværdien inden for den frist, der er fastsat i henstillingen. Den korrigerende kurs bør også sikre, at gælden fastholdes på en troværdig nedadgående kurs eller forbliver på et forsvarligt niveau under 60 % af BNP på mellemlang sigt. Der skal tages hensyn til relevante forhold ved fastlæggelsen af både den korrigerende kurs og fristen.

Den korrigerende kurs i henstillingerne om underskudsproceduren er kun fastsat med hensyn til væksten i nettoudgifterne, og henstillingen fastsætter ikke mellemliggende mål for de samlede underskud. Den korrigerende kurs erstatter kursen som henstillet af Rådet under den forebyggende del i den periode, hvor en underskudsprocedure er åben.

Når der indledes en underskudsprocedure, vil den korrigerende kurs om nødvendigt være baseret på ajourførte fremskrivninger, som Kommissionen udarbejder ved hjælp af metoden med gældsholdbarhedsanalyse (DSA). Den berørte medlemsstat kan meddele Kommissionen landespecifikke problemer, som den anser for relevante for fastsættelsen af den korrigerende kurs.

Underskudsbaseret underskudsprocedure

I overensstemmelse med artikel 3, stk. 4, tredje afsnit, i forordning (EF) nr. 1467/97 skal den korrigerende kurs i en underskudsbaseret underskudsprocedure svare til en årlig strukturel minimumstilpasning på mindst 0,5 % af BNP som benchmark (med en overgangsordning baseret på den strukturelle primære saldo for 2025-2027). For at sikre overholdelse af traktatens referenceværdier og sikre en konsekvent risikobaseret ramme skal tilpasningstempoet for den korrigerende kurs også på forhånd være foreneligt med at bringe eller fastholde den offentlige gæld på en troværdig nedadgående kurs eller på et forsvarligt niveau under 60 % af BNP på mellemlang sigt. I en underskudsbaseret underskudsprocedure er fristen for korrektion af det uforholdsmæssigt store underskud det år, hvor underskuddet ifølge fremskrivningerne i den korrigerende kurs skal bringes og derefter fastholdes under referenceværdien på 3 % af BNP.

Gældsaseret underskudsprocedure

I henhold til artikel 3, stk. 4, sidste afsnit, i forordning (EF) nr. 1467/97 skal den korrigerende nettoudgiftskurs for den gældsaserede underskudsprocedure være mindst lige så krævende som den nettoudgiftskurs under den forebyggende del, fra hvilken medlemsstaten afveg, og som hovedregel korrigerer kontrolkontoens akkumulerede afvigelser inden for den frist, der fastsættes af Rådet.

Med den gældsaserede underskudsprocedure anbefales der en ny udgiftskurs som den korrigerende kurs, der bringer eller fastholder gælden på en troværdig nedadgående kurs på mellemlang sigt i overensstemmelse med de relevante krav i artikel 16, stk. 2, i forordning (EU) 2024/1263, og bringer og fastholder underskuddet varigt under referenceværdien på 3 % af BNP.

Den periode, der anlægges for korrektion af akkumulerede afvigelser i gældsaserede underskudsprocedurer, er den oprindelige tilpasningsperiode, der anvendes under den forebyggende del som referencescenarie. Kommissionen kan dog rette en henstilling til Rådet, og Rådet kan derefter vedtage en henstilling, der indeholder en længere frist end den oprindelige tilpasningsperiode, i tilfælde hvor det ikke vil være muligt at korrigerer de akkumulerede afvigelser inden for den oprindelige periode. I så fald kan den berørte medlemsstat meddele Kommissionen elementer eller landespecifikke problemer, som den anser for relevante i forbindelse med fastsættelsen af varigheden af den korrigerende kurs. Den korrigerende kurs baseres om nødvendigt på ajourførte fremskrivninger fra Kommissionen ved hjælp af DSA.

For at sikre et passende korrektionselement og sikre en indsats, der er "mindst lige så krævende" som den oprindelige kurs, fra hvilken medlemsstaten afveg, kan justeringen af den korrigerende kurs frontloades.

Overvågning af overholdelsen af den korrigerende kurs

I overensstemmelse med artikel 3, stk. 5, i forordning (EF) nr. 1467/97 aflægger medlemsstaten rapport til Rådet og Kommissionen om de foranstaltninger, som den har truffet som reaktion på Rådets henstilling i medfør af artikel 126, stk. 7, i TEUF, inden for den frist, der er fastsat i samme henstilling. Den første rapport efter henstillingen om underskudsproceduren skal primært fokusere på det eller de første år, der er omfattet af underskudsproceduren (typisk det igangværende år og muligvis også det efterfølgende år, hvis rapporteringen finder sted i efteråret). En rapport, der skal foreligge i foråret, kan integreres i den årlige statusrapport, der skal forelægges inden udgangen af april i overensstemmelse med den forebyggende del, mens en rapport, der skal foreligge i efteråret, kan indgå i udkastet til budgetplan for medlemsstaterne i euroområdet. Kommissionens vurdering af virkningsfulde foranstaltninger baseret på en prognose i løbet af året betragtes som foreløbig, og der bør foretages en ny vurdering på grundlag af endelige data. Det overvejes kun at optrappe proceduren i mangel af endelige data i særligt alvorlige tilfælde af manglende overholdelse af henstillingen om underskudsproceduren. I tilfælde af revision af de endelige data vil Kommissionen tage hensyn til virkningen og arten af revisionerne i sin vurdering af virkningsfulde foranstaltninger.

Med hensyn til finanspolitiske indikatorer baseres vurderingen af virkningsfulde foranstaltninger udelukkende på overholdelsen af den korrigerende kurs, der er fastsat i henstillingen om underskudsproceduren. En medlemsstat, der følger den korrigerende kurs, anses for at have truffet virkningsfulde foranstaltninger, uanset udviklingen i det samlede underskud, den strukturelle saldo eller den offentlige gæld. Når Kommissionen finder, at de truffede foranstaltninger er tilstrækkelige til at sikre passende fremskridt i retning af korrektion af det uforholdsmæssigt store underskud inden for fristen, underretter den Rådet om sin vurdering, og underskudsproceduren suspenderes (artikel 9 i forordning (EF) nr. 1467/97).

For at overvåge afvigelser fra den korrigerende kurs oprettes der en korrigerende kontrolkonto, der starter fra nul, som et redskab til at følge både årlige og kumulative afvigelser i den periode, som underskudsproceduren løber over. Når en plan revideres, eller en ny plan forelægges i løbet af underskudsproceduren, bør kursen i den reviderede eller nye plan sikre overholdelse af den anbefalede kurs i underskudsproceduren. Den kontrolkonto, der er relevant for overvågningen, er fortsat den korrigerende konto.

Hvis væksten i nettoudgifterne afviger fra den korrigerende kurs, foretager Kommissionen en generel vurdering. Kommissionens generelle vurdering følger ikke en mekanisk tilgang. I den generelle vurdering vil der blive taget hensyn til afvigelsens størrelse, formildende og skærpende relevante omstændigheder såsom en væsentlig udvikling i inflationen og exceptionelle omstændigheder, hvor sådanne foreligger.

En afvigelse, der ligger over en af tærsklerne for den korrigerende kontrolkonto, som er de samme som dem, der anvendes for kontrolkontoen under den forebyggende del, medfører en stærk antagelse om, at der ikke er truffet virkningsfulde foranstaltninger. Det fører dog ikke automatisk til en optrapning af underskudsproceduren, da der også kan tages hensyn til formildende relevante omstændigheder. I den samlede vurdering tages der på symmetrisk vis også hensyn til skærpende relevante omstændigheder, som kan føre til en optrapning af en underskudsprocedure, også i tilfælde, hvor en afvigelse forbliver under de relevante kontrolkontotærskler. For at undgå dobbelttælling tages der ved vurderingen af virkningsfulde foranstaltninger kun hensyn til relevante omstændigheder, som der ikke blev taget hensyn til ved fastlæggelsen af den korrigerende kurs, eller for hvilke intensiteten har ændret sig (f.eks. sammenlignet med de omstændigheder, der ligger til grund for henstillingen om underskudsproceduren), herunder forhold, som medlemsstaten har angivet med henblik på rapporten i henhold til artikel 126, stk. 3, i TEUF.

Forordning (EF) nr. 1467/97 fastsætter, at exceptionelle omstændigheder, der på visse betingelser er omfattet af den nationale undtagelsesklausul, giver mulighed for en revision af henstillingen om underskudsproceduren¹³. Hvis den nationale eller generelle undtagelsesklausul er aktiv, skal der ved vurderingen af virkningsfulde foranstaltninger tages hensyn til de exceptionelle omstændigheders virkning (i forhold til det referencescenarie, der ligger til grund for henstillingen om underskudsproceduren) på væksten i nettoudgifterne.

I den underskudsbaserede underskudsprocedure retter Kommissionen, hvis det samlede underskud forbliver over 3 % af BNP ved udløbet af fristen for korrektion, selv om medlemsstaten har truffet virkningsfulde foranstaltninger, en henstilling til Rådet om at vedtage en revideret henstilling i henhold til artikel 126, stk. 7, i TEUF. Denne reviderede henstilling forlænger fristen for korrektion af det uforholdsmæssigt store underskud med som hovedregel ét år. Den reviderede henstilling baseres også om nødvendigt på ajourførte gældsfremskrivninger, som Kommissionen udarbejder ved hjælp af DSA-metoden, og den tager hensyn til den årlige strukturelle minimumstilpasning på 0,5 % af BNP som benchmark, så længe underskuddet forbliver over 3 % af BNP.

¹³ I forordning (EF) nr. 1467/97 fastsættes der også mulighed for en revision af henstillingen om underskudsproceduren, hvis betingelserne i artikel 25 i forordning (EU) 2024/1263 om den generelle undtagelsesklausul finder anvendelse.

Ophævelse af underskudsproceduren

Underskudsbaseret underskudsprocedure

Den underskudsbaserede underskudsprocedure ophæves, når medlemsstaten varigt bringer sit samlede underskud ned under referenceværdien på 3 % af BNP (artikel 8, stk. 3, i forordning (EF) nr. 1467/97). Her betyder "varigt", at Kommissionen forventer, at det samlede underskud forbliver under referenceværdien i det indeværende og efterfølgende år. En ophævelse inden den frist, der er fastsat i henstillingen om underskudsproceduren ("tidlig ophævelse"), kan derfor være berettiget, så snart underskuddet varigt bringes ned under 3 % af BNP, uanset eventuelle afvigelser fra den korrigerende kurs.

Gældsaseret underskudsprocedure

Den gældsaserede underskudsprocedure ophæves, når medlemsstaten har overholdt sin korrigerende kurs, forudsat at det samlede underskud varigt ligger under tærsklen på 3 % af BNP. Den gældsaserede underskudsprocedure kan således ophæves, når fristen er udløbet, uden at proceduren er blevet optrappet. I tilfælde af gældsaserede underskudsprocedurer med lang frist kan betragtningerne i henstillingen om underskudsproceduren indeholde en præcisering af betingelserne for tidlig ophævelse. Tidlig ophævelse kan overvejes i tilfælde af overholdelse i de foregående to år på grundlag af endelige data og i det indeværende år på grundlag af Kommissionens seneste prognose, navnlig i tilfælde, hvor tilpasningen af den korrigerende kurs er blevet frontloadet for at sikre et passende korrektionselement. Desuden er tidlig ophævelse berettiget, hvis medlemsstaten bringer gælden ned under referenceværdien på 60 % af BNP, forudsat at det samlede underskud også varigt ligger under referenceværdien på 3 % af BNP.

Når der indledes en underskudsprocedure på grundlag af både underskuds- og gældskriteriet, vil ophævelsesordningerne følge den gældsaserede underskudsprocedure.

Overgang til den forebyggende del

Når underskudsproceduren ophæves, og medlemsstaten går tilbage til den forebyggende del, bliver kontrolkontoen for den seneste plan relevant for overvågning. Opadgående og nedadgående afvigelser fra udgiftskursen i den seneste plan (herunder for de overlappende år, der er omfattet af henstillingen om underskudsproceduren) vil blive medtaget på denne kontrolkonto. I tilfælde af en ny eller revideret plan efter ophævelsen vil kontrolkontoen for denne nye eller reviderede plan blive nulstillet. Enhver afvigelse fra den korrigerende kurs vil påvirke udgangspunktet for nettoudgiftskursen.
